

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 138/17
Luxembourg, 20. december 2017

Sodba v zadevi C-291/16
Schweppes SA/Red Paralela SL in Red Paralela BCN SL

Španska družba Schweppes ne more nasprotovati uvozu steklenic tonika, označenih z znamko „Schweppes“, ki izvirajo iz Združenega kraljestva, če je sama dajala vtis, da gre za enotno in celotno znamko

Enako velja, če ima ta družba gospodarske povezave s tretjim, ki ima zdaj pravice iz te znamke v Združenem kraljestvu

Družba Schweppes International je imetnik znamke „Schweppes“ na španskem ozemlju, tj. v državi, v kateri ima španska družba Schweppes izključno pravico do uporabe te znamke.¹ Leta 2014 je ta družba vložila tožbo zaradi kršitve zoper družbo Red Paralela, ker je ta v Španijo uvozila in tam tržila steklenice tonika, označene z znamko „Schweppes“, ki so izvirale iz Združenega kraljestva. V tej državi ima znamko „Schweppes“ skupina Coca-Cola, ki je pravice iz te znamke dobila s prenosom.²

Po mnenju družbe Schweppes so ta dejanja nezakonita, saj teh steklenic tonika ni izdelala in dala na trg ona niti s tem ni soglašala, ampak je to storila skupina Coca-Cola, ki naj s skupino Orangina Schweppes ne bi imela nobene gospodarske ali pravne povezave. Trdi, da ker so zadevni znaki in proizvodi enaki, potrošnik ne more razlikovati trgovskega izvora teh steklenic. Družba Red Paralela se je proti tej tožbi zaradi kršitve branila s sklicevanjem na izčrpanje pravic iz blagovne znamke, ki naj bi za proizvode znamke „Schweppes“ z izvorom iz držav članic Unije, v katerih je skupina Coca-Cola imetnica vzporednih znamk, izhajalo iz implicitnega soglasja. Družba Red Paralela poleg tega trdi, da nesporno obstajajo pravne in gospodarske vezi med skupino Coca-Cola in družbo Schweppes International, kar zadeva skupno uporabo znaka „Schweppes“ kot univerzalne znamke.

V tem kontekstu Juzgado de lo Mercantil n° 8 de Barcelona (sodišče za gospodarske spore št. 8 v Barceloni, Španija) Sodišče sprašuje, ali pravo Unije³ – glede na ravnanje družbe Schweppes in skupine Coca-Cola po ozemeljsko omejenem prenosu znamke „Schweppes“ – nasprotuje temu, da se družba Schweppes za to, da nasprotuje uvozu in/ali trženju proizvodov „Schweppes“, ki izvirajo iz Združenega kraljestva, tj. države, v kateri je imetnik znamke skupina Coca-Cola, v Španiji, sklicuje na izključno pravico, ki jo ima na podlagi španske zakonodaje. To sodišče med drugim poudarja, da je družba Schweppes International, kljub temu da je imetnica vzporednih znamk le v delu držav članic, krepila celotno podobo znamke „Schweppes“.

V današnji sodbi je Sodišče odločilo, da pravo Unije nasprotuje temu, da imetnik nacionalne znamke nasprotuje uvozu enakih proizvodov, označenih z isto znamko, ki izvirajo iz druge države članice, kjer ima to znamko, ki je prvotno pripadala istemu imetniku, zdaj tretji, ki je

¹ Britanska družba Schweppes International in španska družba Schweppes sta hčerinski družbi Orangina Schweppes Holding, krovne družbe skupine Orangina Schweppes.

² Družba Cadbury Schweppes je bila v Evropi več let edina imetnica različnih nacionalnih registracij znaka „Schweppes“ („vzporedne znamke“). Vendar je leta 1999 na skupino Coca-Cola prenesla pravice v zvezi z delom teh vzporednih znamk, med drugim tistimi, registriranimi v Združenem kraljestvu, pri čemer je ostala imetnik drugega dela znamk, med katerimi so znamke, registrirane v Španiji. Vzporedne znamke, ki jih je ohranila družba Cadbury Schweppes, danes pripadajo družbi Schweppes International.

³ Člen 36 PDEU in Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 2008, L 299, str. 25).

pravice pridobil na podlagi prenosa, če po tem prenosu imetnik sam ali ob usklajevanju svoje strategije glede znamke s tem tretjim še naprej aktivno in namenoma krepi videz ali podobo enotne in celostne znamke, tako da pri upoštevnosti javnosti ustvari ali krepi zmedo glede trgovskega porekla proizvodov, označenih s to znamko.

Sodišče v zvezi s tem poudarja, da je **bistvena funkcija znamke** ta, da se končnemu potrošniku ali uporabniku zagotovi identiteta izvora proizvoda, označenega z znamko, tako da se mu omogoči, da brez verjetnosti zmede razlikuje med tem proizvodom in proizvodi drugega izvora. Z ravnanjem, katerega posledica je, da znamka imetnika v svojem ozemeljskem okviru neodvisno ne izpolnjuje več svoje bistvene funkcije, je **imetnik sam posegel v to funkcijo oziroma jo izkrivil. Zato se ne more sklicevati na potrebo po varstvu te funkcije, da bi nasprotoval uvozu enakih proizvodov, ki so označeni z enako znamko in ki izvirajo iz druge države članice, v kateri ima to znamko zdaj ta tretji.**

Poleg tega je Sodišče presodilo, da imetnik tudi v primeru, da ni krepil podobe enotne in celostne znamke, ne more nasprotovati uvozu zadevnih proizvodov, kadar obstajajo gospodarske vezi med njim in navedenim tretjim, in sicer kadar ta usklajujeta svoje poslovne politike ali dosežeta sporazum za skupen nadzor nad uporabo znamke, tako da imata možnost neposredne ali posredne določitve proizvodov, ki so označeni s to znamko, in nadzora nad njihovo kakovostjo.

Sodišče namreč opozarja, da bistvena funkcija znamke ni nikakor izpodkopana s svobodo uvoza, če sta imetnik znamke v državi uvoza in imetnik znamke v državi izvoza ista ali če sta, čeprav gre za ločeni osebi, gospodarsko povezana. Taka gospodarska povezava obstaja med drugim, kadar je zadevne proizvode dal v promet imetnik licence ali matična oziroma hčerinska družba iste skupine ali ekskluzivni koncesionar. V vseh teh primerih ima namreč imetnik ali subjekt, katerega del je, možnost nadzorovati kakovost proizvodov, ki so označeni z znamko. **Merilo gospodarske povezave je izpolnjeno tudi, kadar po razdrobitvi nacionalnih vzporednih znamk, ki je posledica ozemeljsko omejenega prenosa, imetniki teh znamk usklajujejo svoje poslovne politike oziroma dosežejo sporazum za skupen nadzor nad uporabo teh znamk, tako da imajo možnost neposredne ali posredne določitve proizvodov, ki so označeni z znamko, in nadzora nad njihovo kakovostjo.** Sodišče poudarja, da če bi se **takim imetnikom omogočilo, da svoja ozemlja varujejo pred vzporednim uvozom teh proizvodov, bi to privedlo do delitve nacionalnih trgov, ki ni upravičena s ciljem pravic iz znamke in zlasti ni potrebna za ohranitev bistvene funkcije zadevnih znamk.**

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.